

Hoofdstuk 1 Baal Kaand

Bhagwaan Shree Raam is op aarde verschenen als de zoon van koning Dashrath en koningin Kaushalya.

Koning Dashrath en koningin Kaushalya heetten in hun vorige leven Manu en Shatrupa. Nadat zij heel strenge tapasya hadden verricht, was Bhagwaan Shree Raam voor hen verschenen. Zij vroegen aan God de zegen, dat Hij als hun zoon op aarde zou komen. Bhagwaan Shree Raam heeft hen toen gezegend en gezegd dat Hij dat zou doen.

Nadat Manu en Satrupa hun lichamen hadden verlaten werden ze geboren als Dashrath en Kaushalya. Koning Dashrath trouwde ook met Sumitra en Kaikeyi. Op advies van de kulguru van de familie, muni Vashisht, hield koning Dashrath een putreshti yagya. Dit was een heilige ceremonie waarbij gebeden werd voor kinderen. Kaikeyi kreeg een zoon genaamd Bharat. Sumitra kreeg twee zonen Lakshman en Shatrughan en Shree Raam verscheen voor Kaushalya Mata als haar zoon.

Toen de vier kinderen iets groter werden, gingen ze naar de aashram van kulguru Vashisht en genoten daar van een opleiding. Kort nadat de leerperiode was beëindigd en ze weer in het koninklijke paleis verbleven, kwam Vishvamitra muni koning Dashrath om hulp vragen.

Vishvamitra muni was bezig met een yagya die voortdurend verstoord werd door demonen. Hij wilde graag Shree Raam en Lakshman meenemen, zodat Zij zijn yagya konden beschermen. Koning Dashrath gaf de toestemming en Vishvamitra vertrok met Shree Raam en Lakshman.

In het bos wilde de vrouwelijke demon Taarka hen aanvallen. Shree Raam Bhagwaan doodde haar toen met één pijl. Samen met Zijn jongere broer Lakshman beschermde Hij de yagya van Vishvamitra muni. Nadat de yagya voltooid was, nam Vishvamitra muni de twee broers met zich mee op pad.

Onderweg kwamen ze een aashram tegen die verlaten was. Vishvamitra muni vertelde dat dit de aashram was van Gautam muni en zijn vrouw Ahilya. Door een misverstand had Gautam muni Ahilya vervloekt en was zij

een steen geworden. Shree Raam Bhagwaan verlostte met de stof van Zijn lotusvoeten Ahilya. Slechts door de aanraking van de stof van Zijn voeten veranderde Ahilya van een steen in een vrouw. Na haar dankbaarheid getoond te hebben en veelvuldig tot Shree Raam gebeden te hebben, vertrok zij.

Vishvamitra muni ging met de twee broers verder en ze kwamen in Mithila aan. Hier regeerde koning Janak. Koning Janak en koningin Sunaina waren de ouders van Sita ji. De svayambar van Sita ji zou gehouden worden. Koning Janak had Vishvamitra muni uitgenodigd voor deze svayambar en had een verblijfplaats voor de muni en de twee broers gereed gemaakt.

Toen Shree Raam Bhagwaan een keer bloemen ging plukken voor de puja van Zijn Guru zag hij in de pushpvatika (bloementuin) Sita ji voor het eerst. Sita ji was op dat moment daar samen met Haar vriendinnen gekomen om te bidden tot Gauri Mata voor een gunstig verloop van Haar svayambar. Gauri Mata zegende Haar.

Bij een svayambar kiest een meisje zelf haar echtgenoot. De svayambar van Sita ji was echter aan andere voorwaarden verbonden. Toen Sita ji klein was had Zij eens tijdens het schoonmaken van hun Mandir, de daar gelegen boog van Shiv ji met gemak opgetild. Deze boog was echter zo zwaar dat anderen het niet konden optillen. Sita ji's vader, koning Janak had daarom besloten, dat degene die de boog wel op zou kunnen tillen waardig zou zijn om met Sita ji te trouwen.

Muni Vishvamitra, Raam Bhagwaan en Lakshman kwamen aan op de plek van de svayambar. Vele koningen deden een poging, maar niemand kon de boog van Shiv ji optillen. Koning Janak was teleurgesteld en hij vroeg zich af of er in de wereld geen helden meer waren. Hierop werd Lakshman kwaad en zei, dat zolang Shree Raamchandra Bhagwaan aanwezig was, niemand dit mocht zeggen.

Met toestemming van muni Vishvamitra stond Shree Raam Bhagwaan op. De koningen lachten Shree Raam Bhagwaan uit en velen waren vol ongeloof over Zijn vermogen om de boog op te tillen. Shree Raam Bhagwaan tilde niet alleen de boog op, maar brak deze ook. Dit alles gebeurde zo vlug dat het voorbij was zonder dat iemand er erg in had.

Het breken van de boog had wel een oorverdovend geluid teweeg gebracht. Toen Parshuram dit geluid hoorde kwam hij ook naar de plaats van de svayambar. Hij beschouwde Shiv Bhagwaan als zijn Guru en was woest op degene die de boog had gebroken. Er ontstond een hevige discussie tussen Parshuram en Lakshman. Uiteindelijk besepte Parshuram dat Shree Raam Bhagwaan God in menselijke gedaante was en hij boog zijn hoofd voor Hem en vertrok.

Sita ji had Shree Raam Bhagwaan al de overwinningskrans omgedaan en er werden plannen gemaakt voor de huwelijksceremonie. Koning Dashrath werd uitgenodigd om naar Mithila te komen.

Koning Janak had een broer genaamd Kushadhvaj, deze had drie dochters. In overleg werd besloten om de broers van Raam Bhagwaan te huwen met deze dochters. Bharat trad in het huwelijk met Maandvi, Lakshman met Urmila en Shatrughan met Shrutkirti. Het huwelijk van alle vier broers vond tegelijkertijd plaats. Toen de huwelijksstoet weer terugkeerde naar Ayodhya werden ze hartelijk ontvangen.

Hoofdstuk 2 Ayodhya Kaand

Nadat Shree Raam Bhagwaan getrouwd was, vond Koning Dashrath het tijd om het koningschap aan Hem over te dragen. De Devta's kwamen hier achter en maakten zich grote zorgen.

God Shree Raam was immers ook geïncarneerd om de aarde te bevrijden van de demonen. De Devta's waren bang dat dit nu in gevaar liep en ze schakelden Sarasvati Mata in om te zorgen dat de kroning van Shree Raam Bhagwaan verhinderd werd.

Sarasvati Mata vertroebelde het verstand van Manthra. Manthra was een dienaress van koningin Kaikeyi. Zij zag de festiviteiten rondom de geplande kroning van Shree Raam Bhagwaan en ging kwaad naar Kaikeyi toe. Ze hitste Kaikeyi op en zei dat de kroning van Shree Raam voor haar veel negatieve gevolgen zou hebben. Ze maakte Kaikeyi wijs dat zij de dienaress zou worden van koningin Kaushalya als Shree Raam Bhagwaan koning zou worden. Nadat Manthra heel lang op Kaikeyi had ingesproken veranderde Kaikeyi van houding. Zij begon nu echt te geloven dat de kroning van Shree Raam Bhagwaan ongunstig was voor haar. Manthra adviseerde haar om twee wensen te vragen aan koning Dashrath, waardoor de kroning niet zou kunnen plaatsvinden.

Koning Dashrath hield veel van Kaikeyi. Toen Kaikeyi de avond voor de kroning koning Dashrath eraan herinnerde dat zij twee wensen te goeder had, beloofde hij dat hij haar wensen zou vervullen.

Kaikeyi vroeg als eerste dat niet Shree Raam, maar haar zoon Bharat koning mocht worden. Koning Dashrath was geschokt, maar Kaikeyi ging door en ze vroeg de tweede wens en die luidde dat Shree Raam Bhagwaan voor veertien jaar naar het bos moest.

Dit trof koning Dashrath hevig. Hij viel neer op de grond en begreep niet waarom Kaikeyi dit vroeg. Kaikeyi herinnerde hem eraan dat het de traditie was van hun Raghu dynastie, dat mensen zich aan hun woord moesten houden. Koning Dashrath moest daarom zijn belofte waarmaken.

In die tijd was het een grote schande om een gedane belofte te verbreken. Met pijn in zijn hart bleef koning Dashrath liggen zonder ook maar iets te zeggen. Shree Raam Bhagwaan begreep het verdriet van Zijn vader. Om Zijn vader te helpen zijn woord te houden, besloot Shree Raam Bhagwaan om naar het bos te gaan. Sita ji vroeg toestemming om ook mee te gaan en ook Lakshman besloot zijn broer en schoonzus te vergezellen naar het bos.

Bharat en Shatrughan waren op dat moment niet in Ayodhya aanwezig. Zij waren bij de ouders van hun moeder Kaikeyi.

Koning Dashrath had zijn minister genaamd Sumantra meegestuurd om Shree Raam Bhagwaan te begeleiden. Koning Dashrath hoopte erop dat deze minister Shree Raam Bhagwaan na enkele dagen weer terug zou brengen. Shree Raam Bhagwaan, Sita Mata en Lakshman vertrokken naar het bos.

Ook veel bewoners van Ayodhya gingen mee. De avond viel en iedereen ging rusten. Midden in de nacht besloot Shree Raam Bhagwaan om stil verder te gaan, zodat de inwoners van Ayodhya niet zouden weten waar Hij naar toe was gegaan en ze weer terug zouden keren. Shree Raam Bhagwaan wilde immers niet dat het volk moest lijden in het bos.

Toen de inwoners van Ayodhya 's ochtends beseften dat Shree Raam weg was gegaan, werden ze enorm verdrietig en keerden tegen hun zin terug.

Shree Raam Bhagwaan ging verder en ontmoette Nishaad raaj.

Nishaad raaj was een vriend van Shree Raam Bhagwaan en hij vroeg of hij met Bhagwaan mee het bos in mocht. Bhagwaan gaf hem toestemming om een tijdje mee te komen. Shree Raam Bhagwaan had minister Sumantra nu wel teruggestuurd. Met behulp van Kevat, een bootsman, staken ze de Ganga rivier over.

Sumantra keerde verdrietig terug naar Ayodhya. Het nieuws dat Shree Raam Bhagwaan niet mee teruggekeerd was, kon koning Dashrath niet verdragen. Uit liefde en verdriet om Shree Raam Bhagwaan verliet hij zijn lichaam.

Kulguru Vashisht liet Bharat en Shatrughan terugkomen naar Ayodhya. Toen Bharat bij aankomst besepte wat er was gebeurd schrok hij hevig. Hij vervloekte zijn moeder en besloot om naar het bos te gaan om Shree Raam Bhagwaan terug te halen.

De volgende ochtend ging het hele leger met de drie moeders en veel inwoners van Ayodhya naar het bos. Bharat had alle benodigdheden van de kroning bij zich. Het was zijn bedoeling om Shree Raam Bhagwaan in het bos te kronen en Hem direct mee terug te nemen naar Ayodhya. Bharat geneerde zich enorm voor de daden van zijn moeder, maar Shree Raam Bhagwaan nam hem niets kwalijk. Bhagwaan nam zelfs moeder Kaikeyi niets kwalijk.

Hoewel Shree Raam Bhagwaan ontroerd was door de liefde van Zijn broer legde Hij uit, dat Hij zich aan Zijn woord moest houden en de verbanningsperiode van veertien jaar vol moest maken.

Toch besloot Shree Raam Bhagwaan uit liefde voor Zijn broer het koningschap van Ayodhya te accepteren, maar Hij vroeg of Bharat het koninkrijk wilde besturen totdat Hij terug was. Bharat vroeg om de paduka's (slippers) van Shree Raam Bhagwaan en keerde met pijn in zijn hart terug naar Ayodhya.

In Ayodhya aangekomen plaatste hij de paduka's van Shree Raam op de troon en ging zelf iets buiten Ayodhya, in het dorp genaamd Nandigraam, gedurende veertien jaar wonen. Hij zorgde ervoor dat het land bestuurd werd, maar werd zelf ook een tapasvi (asceet). Hij at knollen en vruchten en droeg muni-kleding. Hij sliep zelfs in een kuil, omdat hij vond dat hij lager moest liggen dan de grond waarop Shree Raam Bhagwaan liep.

Hoofdstuk 3 Aaranya Kaand

In het bos besloten Shree Raam Bhagwaan, Sita ji en Lakshman om verder te trekken. Onderweg gaf Shree Raam Bhagwaan Zijn darshan aan vele rishis en munis. Ze bezochten de aashram van Atri muni en Mata Anusuya. Mata Anusuya legde Sita ji de rechten en plichten van gehuwde dames (nari dharma) uit. Sita ji kreeg van Mata Anusuya bovennatuurlijke kleding die er altijd als nieuw uit zou blijven zien.

Shree Raam Bhagwaan besloot vervolgens om een aashram te maken in Panchvati en daar gedurende een tijd te verblijven.

Eens zag de zus van Raavan genaamd Surpankha Shree Raam Bhagwaan en uitte haar wens om met Hem te trouwen. Shree Raam Bhagwaan stuurde haar naar Lakshman en zij wilde ook wel met Lakshman trouwen.

Lakshman stuurde haar weer terug naar Shree Raam Bhagwaan. Toen ze haar zin niet kreeg en Sita ji als reden daarvoor zag, stormde ze op Sita ji af om Haar aan te vallen. Lakshman sneed Surpankha's neus en oor af en krijsend rende zij naar haar broer Raavan.

Shree Raam Bhagwaan had ingezien dat de tijd was aangebroken om de demonen te doden en Hij had Sita ji gevraagd om in het vuur plaats te nemen, zodat Zij beschermd zou zijn. Zelfs Lakshman heeft niet geweten dat dit gebeurde. Nadat Sita ji in het vuur had plaats genomen had zij Haar schaduw, die een evenbeeld was van Haarzelf achtergelaten.

Surpankha beschreef het voorval aan Raavan alsof zij totaal geen schuld had. Ze vertelde hem dat zij slechts wilde dat Sita ji met Raavan zou trouwen. Raavan besloot Sita ji te ontvoeren. Hij schakelde hiervoor de hulp in van zijn oom Maarich. Maarich moest zich in een gouden hert veranderen en Shree Raam Bhagwaan weglukken.

Toen Sita ji het gouden hert zag, was Zij daarvan onder de indruk. Ze vroeg of Shree Raam Bhagwaan het hert kon pakken. Shree Raam Bhagwaan probeerde Haar op andere gedachten te brengen, maar toen zij voet bij stuk hield, ging Hij achter het hert aan. Lakshman bleef als beschermer van Sita ji in de aashram. Shree Raam Bhagwaan beseftte dat het gouden hert demonisch was en vuurde een pijl op hem af.

Maarich kwam in zijn eigenlijke gedaante en riep hard 'Lakshman'.

Aan deze kant hoorde Sita ji dat en werd angstig. Ze stuurde Lakshman om Shree Raam Bhagwaan te helpen. Met een pijl maakte Lakshman een lijn op de grond (Lakshman-rekha). Deze lijn zou Sita ji beschermen, want Zij was nu alleen.

Raavan zag dat de kust veilig was en ging naar Sita ji toe. Hij had zich vermomd als een sadhu en vroeg om een aalmoes. Hij stond er op dat Sita ji om de aalmoes aan hem te geven over de lijn zou stappen. Hij dreigde dat hij anders hun familie zou vervloeken. Sita ji stapte over de lijn en Raavan kwam in zijn ware gedaante en trok Haar mee op zijn voertuig. Het voertuig vloog de lucht in en huilend moest Sita ji mee.

De gier Jatayu had dit gezien en kwam Sita Mata helpen. Raavan sneed echter zijn vleugels af. Sita ji gooide wat van Haar sieraden naar beneden en verzocht dat degene die het vond Haar echtgenoot zou vertellen dat Zij door Raavan ontvoerd was.

Shree Raam en Lakshman kwamen in de aashram terug en troffen die leeg aan. Ze begonnen haastig overal naar Sita ji te zoeken. Opeens zagen ze Jatayu liggen. Deze vertelde wat er was gebeurd en stierf in de armen van Shree Raam Bhagwaan. Aangeslagen gingen de beide broers verder.

Ze kwamen in de aashram van Shabri Mata. Zij wachtte al jaren op Shree Raam Bhagwaan. Haar Guru had haar de zegening gegeven dat zij Shree Raam zou aanschouwen. Shabri Mata had een diepe toewijding voor Shree Raam Bhagwaan. Iedere dag wachtte ze op Hem en maakte haar aashram helemaal in orde. Ze zocht dagelijks de lekkerste vruchten voor Hem uit. Wachtend op Bhagwaan waren vele jaren van haar leven verstreken. Toen Shree Raam Bhagwaan bij haar aankwam, bood ze Hem lekkere vruchten aan. Ze proefde er zelfs eerst van om te kijken of de vruchten wel zoet genoeg waren.

Bhagwaan at het fruit met liefde omwille van haar devotie. Shree Raam Bhagwaan legde Shabri de negen paden van toewijding uit (naudha bhakti):

1. Zoek altijd goed, geestelijk gezelschap op.
2. Toon belangstelling voor verhalen over God.
3. Sta de Goeroe altijd ten dienste.
4. Bezing de kwaliteiten van God.
5. Reciteer de naam van God en geloof standvastig in God.
6. Beoefen zelfbeheersing en verricht goede daden.
7. Zie God in alles en in allen en heb respect voor heiligen.

8. Wees tevreden met wat je hebt, zie geen fouten in anderen.
9. Wees oprecht en heb vertrouwen in God.

Shree Raam Bhagwaan vond dat Shabri al deze negen vormen van bhaktie beheerste. Shabri mata legde Shree Raam Bhagwaan uit in welke richting Hij moest gaan, zodat Hij Sugriv zou ontmoeten. Zij wist dat Sugriv kon helpen met de zoektocht naar Sita ji.

Hoofdstuk 4 Kishkindha Kaand

Sugriv woonde op het Rishyamuk gebergte. Hij was de broer van Baali, maar door een misverstand was er een ruzie ontstaan tussen Baali en Sugriv waarbij Baali het koninkrijk en de vrouw van Sugriv had afgepakt en Sugriv verdreven had.

Uit angst voor Baali was Sugriv met enkele van zijn volgelingen op het Rishyamuk gebergte gaan wonen. Hanuman ji was een helper van Sugriv. Toen zij in de verte Shree Raam Bhagwaan en Lakshman zagen aankomen, besloot Sugriv om Hanuman op hen af te sturen om te kijken met welke intentie zij kwamen. Sugriv was bang dat zij door Baali gestuurd waren. Hanuman ji vermomde zich als een brahmaan en ging naar Shree Raam Bhagwaan toe. Al gauw herkende Hanuman ji Shree Raam Bhagwaan en viel op Zijn voeten. Hij vertelde dat Sugriv Shree Raam Bhagwaan zou kunnen helpen en bracht Shree Raam Bhagwaan en Lakshman op zijn schouders naar het Rishyamuk gebergte.

Shree Raam Bhagwaan sloot vriendschap met Sugriv en beloofde hem ervoor te zorgen dat Baali gedood zou worden. Sugriv daagde Baali uit tot een gevecht en Shree Raam Bhagwaan doodde Baali met één pijl. Sugriv werd weer koning van Kishkindha en Shree Raam Bhagwaan besloot om de regentijd af te wachten en daarna de zoektocht naar Sita ji te vervolgen. Shree Raam Bhagwaan had de zoon van Baali, genaamd Angad, tot kroonprins gemaakt.

Sugriv begon te regeren en verzonk in de roes van het koningschap. Shree Raam en Lakshman wachtten totdat de regentijd voorbij was.

Eens kwam Naarad muni en vroeg Shree Raam Bhagwaan om de zegening dat de naam van Shree Raam Bhagwaan de allerhoogste onder alle namen mocht worden. Shree Raam Bhagwaan willigde het verzoek van Naarad in.

Toen de regentijd verstreken was, moest Lakshman's woede eraan te pas komen om Sugriv zijn belofte te doen herinneren. Sugriv kwam weer bij zinnen en liet alle apen bij zich komen. Het hele leger van apen en beren werd in vieren verdeeld en in alle windrichtingen gestuurd. Hanuman, Angad, Jaamvant en anderen gingen richting het zuiden. Shree Raam Bhagwaan had Hanuman ji Zijn ring meegegeven, zodat hij die aan Sita ji kon geven als herkenningsteken.

De apen en beren zochten alle streken af, maar zonder succes.

De groep van Hanuman ji ging moedeloos aan de oever van de zee zitten. Onderling spraken ze erover hoe gezegend Jatayu was geweest, dat hij voor het werk van Shree Raam Bhagwaan was gestorven. Dit hoorde de gier Sampaati.

Sampaati was de broer van Jatayu. Hij vertelde dat hij heel ver kon zien en Sita ji in Lanka zag zitten.

Het was nu nodig om de zee over te steken. Jaamvant die de meest oude was van de groep herinnerde Hanuman ji aan zijn kracht. Hanuman ji maakte zich als een berg zo groot en vloog de zee over, richting Lanka.

Hoofdstuk 5 Sundar Kaand

De Devta's stuurden Sursa een slangenmoeder op Hanuman ji af om zijn kracht te testen. Hanuman ji slaagde de test met vlag en wimpel. In Lanka aangekomen werd hij tegengehouden door de poortwachter genaamd Lankini. Maar al gauw herkende deze Hanuman ji en besepte dat de ondergang van Lanka nabij was.

Hanuman maakte zich heel klein en trad Lanka binnen. Hij zocht overal naar Sita ji, maar kon Sita ji in de paleizen van Raavan nergens vinden. Toen zag hij een huisje met op de muur een pijl en boog afgebeeld. Voor het huis was er een tulsiplant.

Hij nam de gedaante van een brahmaan aan en riep, 'Raam-Raam'. Dit was het huis van Vibhishan en toen deze dit hoorde, kwam hij haastig naar buiten en was verbaasd in de demonische stad waar hij woonde een toegewijde van Shree Raam te ontmoeten. Hanuman ji vertelde wie hij was en Vibhishan wees hem de weg naar Sita ji.

Sita ji werd door Raavan in de Ashok-tuin vastgehouden. Daar zat Zij verdrietig onder een boom. Sita ji werd geterroriseerd door de vrouwelijke demonen, maar de oudste genaamd Trijata bood hulp aan Sita ji.

Hanuman ji zocht een goed moment uit en wierp de ring van Shree Raam Bhagwaan voor Sita Mata. Sita Mata herkende de ring en vroeg wie Hanuman ji was. Hanuman ji vertelde het Haar en Sita Mata was blij met zijn komst. Met Haar toestemming vertrok Hanuman om wat te gaan eten. Hij wilde zijn komst aan Raavan kenbaar maken en begon de bomen kapot te maken.

De zoon van Raavan genaamd Akshay Kumar kwam met een leger om met Hanuman ji vechten, maar met één slag doodde Hanuman hem. Toch liet Hanuman ji zich vastbinden en kwam in de troonzaal van Raavan aan.

Hij waarschuwde Raavan en adviseerde hem om Sita Mata terug te brengen en op de voeten van Shree Raam Bhagwaan te vallen. Raavan lachte hem uit. Hij liet de staart van Hanuman in brand steken.

Hanuman ji sprong op en stak met zijn staart heel Lanka in brand. Lanka werd, met uitzondering van het huis van Vibhishan, platgebrand.

Hanuman ji keerde terug naar Sita ji, stelde Haar gerust en zei dat Shree Raam Bhagwaan spoedig zou komen om Haar mee terug te nemen.

Hierna vloog Hanuman ji weer over de zee terug en de hele groep kwam blij bij Raam Bhagwaan aan.

Hanuman ji vertelde aan Bhagwaan hoe verdrietig Sita ji was en drong erop aan dat Shree Raam niet lang meer zou wachten en spoedig naar Lanka zou vertrekken om te vechten met Raavan.

In Lanka probeerde Vibhishan Raavan te overtuigen om Sita Mata terug te brengen, maar Raavan schopte Vibhishan omver. Vibhishan besloot de bescherming van Shree Raam Bhagwaan op te zoeken.

Al was Vibhishan de broer van de demon Raavan, Shree Raam Bhagwaan nam hem toch in Zijn bescherming. Toen Vibhishan bij Shree Raam Bhagwaan aankwam, kroonde Shree Raam hem direct tot koning van Lanka, “Mijn darshan levert altijd resultaat op”, zei Shree Raam Bhagwaan en zegende hem met het koningschap van Lanka.

Met het leger werd besloten om de zee over te steken en Vibhishan adviseerde Shree Raam Bhagwaan om tot de zee te bidden, zodat deze kon helpen. Shree Raam Bhagwaan respecteerde het advies. Toen na drie dagen tot de zee gebeden te hebben, de zee echter niet reageerde, toonde Shree Raam Bhagwaan Zijn woede. Angstig vertelde Samudra dev dat een brug over hem gebouwd kon worden.

Ook vertelde hij dat, de twee apen Nal en Nil een speciale kracht hadden om stenen te laten drijven. Met behulp daarvan kon een brug gemaakt worden.

Hoofdstuk 6 Lanka Kaand

Raavan was getrouwd met Mandodari, zij probeerde Raavan altijd op het goede pad te brengen. Hun zoon heette Meghnaad. Een andere naam van Meghnaad was Indrajeet, omdat hij eens Indra had overwonnen. Hoewel Raavan van geboorte brahmaan was, was hij zeer slecht van karakter en gedrag. Hieruit blijkt dat afkomst niet belangrijk is voor Bhagwaan, de daden die iemand verricht bepalen zijn lot.

Raavan had eens zijn hoofd aan Shiv ji geofferd, als gevolg waarvan Shiv ji hem met tien hoofden had gezegend. De toewijding van Raavan was echter niet zuiver. Raavan maakte veel misbruik van zijn macht.

Hij had ook een broer genaamd Kumbhkarna. Deze sliep zes maanden lang en als hij wakker werd, at hij alles wat hij maar kon vinden.

Shree Raam Bhagwaan was van 'geboorte' een khatriya en ook een toegewijde van Shiv Bhagwaan. De devotie van Shree Raam Bhagwaan voor Shiv Bhagwaan was wel zuiver.

Aan de oever van de zee had Shree Raam Bhagwaan een shivling gemaakt. Deze kreeg de naam Rameshvar.

De zee werd overgestoken. Toen het hele leger in Lanka was aangekomen probeerde Angad nog eenmaal als boodschapper Raavan tot inkeer te brengen. Toen dat niet lukte, werd de oorlog aangekondigd.

Er ontstond een hevig gevecht. Meghnaad vuurde een krachtig wapen af op Lakshman. Lakshman werd getroffen en viel bewusteloos neer. Hanuman haalde de arts van Lanka. Deze vertelde dat er een geneesachtige kruid (sanjivani buti), nodig was om Lakshman weer tot bewustzijn te wekken. Het was echter wel nodig dat dit kruid, voordat de ochtend aanbrak gehaald zou worden, anders zou het te laat zijn.

Hanuman ji ging snel op pad. Onderweg was er een demon genaamd Kaalnemi, die Hanuman ji tegen wilde houden. Kaalnemi had zich vermomd, maar Hanuman ji had hem al gauw door en sloeg hem neer.

Aangekomen bij de berg waar de sanjivani buti te vinden was, wist Hanuman ji niet zeker welke het juiste medicijn was en nam daarom de hele berg mee.

Hanuman ji vloog terug. Bharat zag hem en dacht, dat hij misschien een gevaar voor Ayodhya was en vuurde een pijl op Hanuman ji af. Hanuman viel neer, maar toen hij de naam van Shree Raam begon te prevelen, begreep Bharat dat dit een toegewijde van zijn geliefde broer was. Bharat had veel spijt van zijn daad en bood Hanuman aan om hem met één van zijn pijlen razendsnel naar Shree Raam Bhagwaan terug te sturen. Maar Hanuman ji stelde Bharat gerust en ging op eigen kracht verder.

Hij kwam op tijd bij Raam Bhagwaan terug en het kruid werd toegediend waardoor Lakshman weer bij bewustzijn kwam.

De oorlog woedde voort. Shree Raam Bhagwaan werd door Meghnaad in de slangengreep gevangen. De slangeneter Garur werd erbij gehaald om God hieruit te verlossen.

Het vastgebonden zijn van God is natuurlijk louter Zijn spel. God gedraagt zich als een mens en geeft Zijn toegewijde de eer om Hem te bevrijden. Toen het gevecht hervat werd doodde Lakshman Meghnaad met gemak.

Kumbkarna werd ook gedood. Raavan was alleen over en Vibhishan fluisterde God toe hoe Hij Raavan het beste kon doden. Shree Raam Bhagwaan vuurde een pijl af waardoor de onsterfelijkheidsnectar van Raavans lichaam verdween. Raam Bhagwaan doodde Raavan en de Devta's waren opgelucht.

Het hele leger was in blijdschap. Het was nu tijd om Sita Mata terug te brengen bij Shree Raam Bhagwaan. Met veel respect werd Sita Mata gebracht. God vond dat het tijd was om de echte Sita Mata weer uit het vuur tevoorschijn te halen. De demonen waren immers gedood en er was geen gevaar meer. Shree Raam Bhagwaan wilde dat Sita ji de vuurproef moest doorstaan en hiermee kwam de echte Sita ji weer uit het vuur.

Gauw werd alles in gereedheid gebracht om terug te keren naar Ayodhya, want de verbanningsperiode van veertien jaar had zijn einde genaderd.

Hoofdstuk 7 Utter Kaand

Gezeten op het Pushpak voertuig kwam Shree Raam Bhagwaan samen met Sita ji en Zijn broer Lakshman en al Zijn vrienden van het apenleger naar Ayodhya. Bhagwaan had Hanuman al vooruit gestuurd om Bharat gerust te stellen. Bharat had Bhagwaan namelijk verteld dat hij zijn leven zou laten

als Shree Raam Bhagwaan ook maar een moment langer dan veertien jaar zou wegblijven.

Toen allen in Ayodhya arriveerden was er een enorme gelukzaligheid. Shree Raam Bhagwaan ging als eerste naar moeder Kaikeyi om aan te tonen dat Hij haar helemaal niets kwalijk nam. Raam Bhagwaan en Bharat namen afstand van hun muni-kleding en droegen weer prinselijke kleding. De festiviteiten rondom de kroning van Shree Raam werden hervat. God Shree Raam werd koning en regeerde lange tijd op een uiterst zuivere manier in Ayodhya.

Tijdens Shree Raam Bhagwaans regeerperiode was er zoveel gelukzaligheid, goedheid en harmonie dat tot vandaag de dag daar aan gerefereerd wordt met de term Raam-rajya.

Langzaam namen Sugriv en de anderen afscheid van Shree Raam Bhagwaan. Niemand wilde God verlaten, maar God dwong ze om hun eigen werkzaamheden weer te gaan verrichten. Hanuman ji bleef wel bij Shree Raam Bhagwaan.

Het hele verhaal van de Ramayan heeft Shiv Bhagwaan aan Paarvati Mata verteld.

Dit zelfde verhaal vertelde ook Kaagbhusund ji aan Garur. Garur had nadat hij God uit de slangengreep had bevrijd, twijfels gekregen over God en alleen de Raam katha kon deze twijfels wegnemen.

Nawoord

Shree Raam Bhagwaan is degene die ons getoond heeft hoe te leven. Het is niet voor niets dat Hij maryaada purushottam, de allerhoogste onder de deugdelijken, wordt genoemd.

Velen hebben de Raam katha opgeschreven. Valmiki muni heeft de Ramayan geschreven (Valmiki Ramayan), maar ook sant Tulsidas heeft dat gedaan (Tulsikrit Ramayan). Shree Raam Bhagwaan leefde in het treta tijdperk, Tulsidas ji leefde in het kaliyug tijdperk.

Shree Raam Bhagwaan houdt veel van Zijn toegewijden. In Zijn eigen woorden heeft God gezegd, dat het niet zo is dat Hij allen gelijk ziet. Voor Hem zijn namelijk Zijn dienaren die op niemand anders dan op Hem vertrouwen, het meest dierbaar.

Door de kwaliteiten van God Shree Raam wordt Hij tot vandaag de dag besproken. Als mensen elkaar groeten noemen ze zelfs Zijn naam (Jai Shree Raam of Raam Raam).

Met Jai Shree Raam wordt hulde aan God Raam gebracht en door Raam Raam te zeggen begroet je de in de ander aanwezige God.

Iedereen die de katha van Shree Raam Bhagwaan hoort wordt beschermd door Hanuman ji, want Hanuman ji zelf is aanwezig op alle plaatsen waar de katha van God met respect en liefde bezongen wordt. Door het verhaal van Shree Raam Bhagwaan te lezen, te bestuderen en er over na te denken, komen de goede eigenschappen van Bhagwaan in ons. Shree Raam Bhagwaan heeft aan Shabri Mata zelf uitgelegd dat het een vorm van Zijn toewijding (bhakti) is om Gods lof te bezingen. Het verhaal van Shree Raam Bhagwaan is in staat om alle zonden die gepaard gaan met het kalyug tijdperk te vernietigen. Deze katha is geneeskrachtig, werkt zuiverend, schenkt allerlei gelukzaligheden en het brengt de mens dicht bij God.

Jai Shree Raam